

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222200975
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1222200975.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky C. B. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. X, E., a otca C. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. X, E., zastúpeného advokátkou JUDr. Michaelou Kajabovou, Budovateľská 2, Bratislava, v konaní o nezhode rodičov o výkone rodičovských práv a povinností, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 49P/2/2022-364 z 17. januára 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 17.01.2023 súd prvej inštancie výrokom I. udelil súhlas otcovi maloletého C. A. B. za matku C. B. D. na nástup maloletého A. na povinnú školskú dochádzku na Základnej škole na G. H. F. XX, E., a to od 01.09.2022, výrokom II. protinávrh matky zamietol, výrokom III. vo zvyšku konanie o návrhu otca zastavil a výrokom IV. zamietol návrh na predbežnú vykonateľnosť rozsudku. Výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil použitím ustanovení § 28 ods. 1, 2 § 35 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej iba „ZoR“), § 1, § 2 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP“), § 233 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej iba „CSP“), § 1 písm. g), § 19 ods. 3, § 20 ods. 2, § 20 ods. 5, § 60 ods. 1, 2, § 144 ods. 5 zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba „školský zákon“) a článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa.

V odôvodnení rozsudku súd, okrem iného, uviedol, že sa matka v konaní protinávrhom doručeným súdu dňa 07.12.2021, v znení doplňujúceho podania doručeného súdu dňa 15.02.2022 domáhala, aby jej súd udelil súhlas k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a v prípade ak maloletý nebude prijatý na ZŠ B., E. - J., tak súhlas na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole s materskou školou C. J. D., K. XX, E. - L. C., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole s materskou školou C. J. D.,

K. XX, E. - L. C., ktorým nahrádza súhlas otca maloletého. Matka zároveň navrhla, aby jej súd udelil súhlas so zmenou trvalého pobytu maloletého, a to na trvalý pobyt v E. - L. C., čím nahradí súhlas otca maloletého, alebo alternatívne, súd udelí súhlas matke na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka ZŠ B., a v prípade ak maloletý nebude prijatý na ZŠ B., E. - J., tak súhlas na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole B. X, E. - J. a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého, na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole B. X, E. - J., čím súd nahradí súhlas otca maloletého. Matka zároveň navrhla, aby jej súd udelil súhlas so zmenou trvalého pobytu maloletého, a to na trvalý pobyt v E. - J., čím nahradí súhlas otca maloletého, alebo alternatívne súd udelí súhlas matke na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a v prípade ak maloletý nebude prijatý na ZŠ B., E. - J., tak súhlas na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole A. X, E. - L. C., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole A. X, E. - L. C., čím nahradí súhlas otca maloletého. Matka zároveň navrhla, aby jej súd udelil súhlas so zmenou trvalého pobytu maloletého, a to na trvalý pobyt v E. - L. C., čím nahradí súhlas otca maloletého, alebo alternatívne súd udelí súhlas matke na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., a v prípade ak maloletý nebude prijatý na ZŠ B., E. - J., tak súhlas na zápis, resp. k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole L. J. - základná škola a gymnázium, K. XX, E. - M., a k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k nástupu maloletého, na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole L. J. - základnú škola a gymnázium, K. XX, E. - M., čím nahradí súhlas otca maloletého.

Uznesením v konaní sp. zn. 11P/172/2021 vyhláseným na pojednávaní dňa 18.02.2022 boli vylúčené na samostatné konanie (konania sp. zn. 49P/2/2022) návrhy otca a matky v časti nezhody rodičov s nástupom (plnením povinnej školskej dochádzky) maloletého dieťaťa na základnú školu. Zároveň rozsudkom č.k. 11P/172/2021-190 zo dňa 18.02.2022 v spojení s opravným uznesením č.k. 11P/172/2021-192 zo dňa 25.02.2022 súd udelil súhlas otcovi za matku na zápis maloletého na povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole G. XX, E. a v Základnej škole G. X, E.. Súčasne súd udelil súhlas matke za otca na zápis maloletého na povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. F. X, E., organizačná zložka Základná škola B., E.. Vo zvyšnej časti súd návrh matky zamietol a určil predbežnú vykonateľnosť rozsudku. Voči uvedenému rozsudku podala odvolanie matka, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že „pri rozhodovaní ponechal slobodný výber základnej školy na rodičov a udelil súhlas na všetky základné školy, ktoré si rodičia vybrali a súčasne spĺňali charakter vykonateľného petitu. Konanie o nezhode rodičov je konaním výlučne návrhovým, kde súd nemôže zasiahnuť v podobe prekročenia návrhového oprávnenia rodičov. Pri uvedenom treba vychádzať z toho, že predmet konania, a to aký súhlas za druhého rodiča je žiadaný, môže určovať iba ten kto sa udelenia takého súhlasu domáha. Napriek vyššie uvedenému, konajúci súd majúci na zreteli, že ide o konanie vo veci maloletého dieťaťa pristúpil opakovane k odstraňovaniu väd návrhov. Na pojednávaní súd presne vytkol vady vykonateľného petitu a súčasne aj uviedol, ako je potrebné opravu petitu vykonať. Otec upravil petit tak, že v prípade zápisu navrhol, aby súd udelil súhlas za matku so zápisom na dve základné školy - ZŠ G., ZŠ G.. Matka, ktorá bola uznesením vyzvaná na opravu neurčitého petitu, doplneným návrhom písomne zmenila neurčitý petit. Väčšia časť zmeneného návrhu bola podľa názoru súdu nevykonateľná, pričom o uvedenej skutočnosti súd matku opätovne poučil na pojednávaní. Matka na každom z pojednávaní odmietla návrh upraviť a zotrvala na doplnenom návrhu, doručenom súdu dňa 15.02.2022. V prípade otca súd vyhovel jeho návrhu v celom rozsahu a udelil mu súhlas na podanie prihlášky na zápis maloletého A. na povinnú

školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023 v Základnej škole G. XX, E. a v Základnej škole G. X, E.. V prípade matky súd vyhovel návrhu v časti týkajúcej sa zápisu maloletého A. na povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023 v Spojenej škole I. X, E., organizačná zložka Základná škola B., E.. V ostatných častiach súd návrh matky na zápis na iné základné školy zamietol, nakoľko udelenie tohto súhlasu bolo v návrhu matky viazané výlučne na podmienku, keď nebude maloleté dieťa prijaté na základnú školu B.. Na možný problém s formuláciou petitu bola matka niekoľkokrát upozorňovaná, o to viac ak v prípade prvej zvolenej základnej školy (ZŠ B.) ide podľa samotného vyjadrenia matky o výberovú školu, pri ktorej je predpokladom zápisu maloletého dieťaťa, že sa zúčastnilo zápisu na niektorú inú základnú školu v zmysle zákona. Je zrejmé, že keďže je povinnosťou rodičov zapísať maloleté dieťa v určených termínoch na plnenie školskej dochádzky (konkrétne v mesiaci apríl 2022) a o prijatí resp. neprijatí maloletého dieťaťa rozhoduje riaditeľ základnej školy do 15. júna 2022, zápis maloletého dieťaťa na plnenie povinnej školskej dochádzky na iné základné školy časovo viazaný na podmienku po doručení rozhodnutia o prípadnom neprijatí na základnú škola B. je už reálne nevykonateľný a stráca svoje opodstatnenie.“

3. Súd konštatoval, že v prípade nezhody rodičov ohľadom výberu základnej školy na plnenie povinnej školskej dochádzky maloletým dieťaťom ako o podstatnej veci súvisiacej s výkonom rodičovských práv a povinností je neprípustné svojvoľné rozhodovanie len jedným z rodičov, ako to urobila matka pri zápise maloletého na Súkromnú bulharskú základnú školu a gymnázium N. E., O. X, XXX XX E.. Matka pritom žiadosť o prijatie maloletého na danú školu podala dňa 10.12.2021, teda počas prebiehajúceho konania sp. zn. 11P/172/2021 o nahradenie súhlasu druhého rodiča so zápisom dieťaťa na základnú školu, iniciovaného pôvodne otcom. V predmetnom konaní sa matka protinávrhom doručeným súdu dňa 07.12.2021, v znení dopĺňujúceho podania doručeného súdu dňa 15.02.2022, dokonca domáhala, aby jej súd udelil súhlas k podaniu písomnej žiadosti zákonného zástupcu k zápisu maloletého do prvého ročníka na výkon povinnej školskej dochádzky v školskom roku 2022/2023 na ňou označené školy, pričom Súkromná bulharská základná škola a gymnázium N. E. medzi nimi nebola. Inými slovami, matka mala zákonnú možnosť v rámci vtedy prebiehajúceho konania sp. zn. 11P/172/2021 žiadať súd o nahradenie súhlasu otca so zápisom a nástupom maloletého aj na uvedenú školu, čo však z neznámych dôvodov neurobila. Preto ani nemohol byť a nebol súhlas otca so zápisom maloletého na uvedenú školu súdnym rozhodnutím vydaným v konaní sp. zn. 11P/172/2021 nahradený. Dokonca túto školu matka ani len nespomenula nielen v priebehu označeného konania, ale ani v rámci konania o neodkladnom opatrení vedeného pod sp. zn. 11P/123/2022, v ktorom podávala rozsiahle odvolanie. Takéto konanie matky je nielenže nepochopiteľné, ale - čo je pre súd rozhodujúce - rozporné so Zákonom o rodine. Rovnako rozhodnutie Súkromnej bulharskej základnej školy a gymnázia N. E. tým, že bolo vydané bez súhlasu otca, ktorý nebol udelený ani dodatočne (nakoľko otec v tunajšom konaní vyjadril výslovný nesúhlas s nástupom maloletého na túto školu), nespĺňa atribúty zákonného rozhodnutia. Toto navyše otcovi nebolo ani doručované a teda nemohol voči nemu podať opravný prostriedok. Je pravdou, že v školskom zákone do 31.12.2021 nebola explicitne formulovaná požiadavka podpisu oboch rodičov na prihláške dieťaťa do tej-ktorej základnej školy, ako ani povinnosť doručovať rozhodnutia riaditeľa školy každému z rodičov. Ustanovenia školského zákona používali a naďalej používajú označenie „zákonný zástupca“ v jednotnom čísle, avšak z kontextu zákona je zrejmé, že sa vzťahuje na oboch rodičov ako zákonných zástupcov maloletého dieťaťa, a preto aj v období do 31.12.2021 rozhodovacia prax súdov a v nadväznosti na ňu často aj riaditelia škôl v otázke výberu školy pre dieťa (práve s ohľadom na citované ustanovenia § 28 a § 35 Zákona o rodine) správne vyžadovali zhodu oboch rodičov. Označenie „zákonný zástupca“ v školskom zákone bolo vykladané ako legislatívna skratka zavedená v ustanovení § 1 písm. g). Až novelou školského zákona realizovanou zákonom č. 415/2021 Z. z. bolo s účinnosťou od 01.01.2022 zavedené nové ustanovenie § 144a, explicitne vyžadujúce povinný podpis oboch rodičov na podaniach týkajúcich sa výchovy a vzdelávania, ako aj doručovanie rozhodnutí oboch rodičov. Z dôvodovej správy k tejto novele pritom vyplýva, že jej cieľom bolo zavedenie jednoznačnej úpravy „vzhľadom na to, že s určitými výnimkami majú rodičovské práva vždy obaja rodičia, okrem iného aj rozvedení, nežijúci v spoločnej domácnosti a pod.“; inými slovami - cieľom bolo odstránenie možnosti rôzneho výkladu v nadväznosti na zásadu rovnakých rodičovských práv každého z rodičov ukotvenú už predtým v Zákone o rodine.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že maloletý je v súlade so zákonom prijatý na jedinú základnú školu, a to na ZŠ G. A. E., na ktorú súd predbežne vykonateľným výrokom rozsudku č. k. 11P/172/2021-190 zo dňa 18.02.2022 (v spojení s opravným uznesením č. k. 11P/172/2021-192 zo dňa 25.02.2022) udelil súhlas otcovi za matku na zápis maloletého na povinnú

školskú dochádzku v školskom roku 2022/2023. Na žiadnu inú školu maloletý nebol prijatý v súlade so zákonom, keďže nebol prijatý na Spojenú školu I. X, E., organizačná zložka: ZŠ B., ako ani na ZŠ G. A. E.. Preto súd prvej inštancie udelil súhlas otcovi za matku na nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku na Základnej škole G. A. E. a už v ďalšom sa nezaoberal argumentami rodičov o výhodách či nevýhodách ZŠ G. v porovnaní so Súkromnou bulharskou základnou školou a gymnáziom N. E., z hľadiska najlepšieho záujmu maloletého.

Z rovnakých dôvodov súd prvej inštancie súčasne zamietol protinávrh matky v celom rozsahu.

V ďalšom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o nahradenie súhlasu matky na nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku od 01.09.2022 v Základnej škole G. č. 1 v E., nakoľko otec v tejto časti vzal svoj návrh späť, s čím na pojednávaní dňa 08.11.2022 súhlasila matka aj kolízny opatrovník.

Ďalším výrokom súd zamietol návrh otca a matky na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, nakoľko neboli naplnené predpoklady v zmysle ustanovenia § 233 CSP na jej vyslovenie, t. j. nebola preukázaná hrozba značnej ujmy maloletému, nakoľko uznesením č. k. 11P/123/2022-58 zo dňa 14.07.2022 v spojení so zmeňujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/305/2022-90 zo dňa 20.10.2022, právoplatným dňa 21.11.2022, bol predbežne až do právoplatného skončenia tohto konania udelený súhlas otcovi C. A. B. za matku C. B. D. na nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku na Základnej škole na G. H. F. XX, E. od 01.09.2022.

O trovách konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Tento rozsudok napadla včasným odvolaním smerujúcim proti výrokom I., II. a IV. rozsudku matka, vinniac súd prvej inštancie za nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a jeho nesprávne vyhodnotenie.

Uviedla, že súd prvej inštancie nebral v úvahu predložené dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odvolateľky nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie už dosiahol takú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Uvádzala, že súd je povinný prijať také opatrenia, ktoré sú v záujme dieťaťa a sledujú najlepší jeho záujem a takým ZŠ G. XX, A. jednoznačne a preukázateľne nie je. Matkou predložené dôkazy, aj v rámci súvisiacich konaní, ktoré boli vylúčené na samostatné konania a na ktoré aj apelovala, fakticky preukazujú, že škola, ktorú vo svojom petite uvádza otec, patrí v Bratislavskom kraji za posledné roky medzi práve tie najhoršie.

Matka ďalej v odvolaní uvádzala, že súd je povinný prihliadať aj na súvisiace súdne konania týkajúce sa maloletého. Od začiatku konania vo veci základnej školy sa matka cíti zo strany Okresného súdu Bratislava II obmedzovaná na svojich rodičovských právach a diskriminovaná ako účastník konania. Súd podľa jej názoru absolútne nezohľadnil to, že maloletý syn žije v rámci striedavej osobnej starostlivosti rovnakých 50% času u matky v E. a rovnako u otca v E., a nebral do úvahy ani možnosti druhého rodiča - jej ako nevydatej matky - samoživiteľky, ktorú zaviazal maloletého voziť na plnenie povinnej školskej dochádzky do ZŠ vo A. vzdialenej až 15 km, navyše v najväčších dopravných zápchach a časoch, čo predstavuje až 1 - 2 hodiny denne strávených v aute dochádzaním z/do školy, čím zároveň ukrátil maloletého o plnohodnotný čas trávený s matkou. V neposlednom rade sa súd vyslovil, že výhodami alebo nevýhodami tej-ktorej školy sa ani nezaoberal. Avšak je plne v záujme maloletého, aby mohol plniť povinnú školskú dochádzku zároveň tak, aby nedošlo k sťažovaniu až znemožňovaniu druhému rodičovi riadne zabezpečovať starostlivosť, úkony súvisiace so školskou dochádzkou, krúžkami a pod., no o čo dôležitejšie a podstatnejšie - aby maloletý neprišiel o významný čas s jedným rodičom. Pri určení základnej školy vo A. matka nemá šancu stíhať nástup do práce na 8:30 hod. a odpracovať povinných 7,5 hod. pracovnej doby, čím je ohrozené jej zamestnanie. Pri jeho strate tak môže byť dokonca ohrozená aj jej vyživovacia povinnosť voči maloletému, a to predsa nemôže súd svojím rozhodnutím dopustiť, pričom je povinný prihliadať aj na možnosti druhého rodiča.

Matka namieťa, že ZŠ G. - A. nie je vhodnou školou pre maloletého syna, škola nie je ničím výnimočná, bežná ZŠ s vysokým počtom žiakov (750-800) v okrajovej časti mesta. Situovaná je v jednej z najhorších mestských častí v E., s vysokou mierou kriminality a drogovej činnosti. Okrem toho je ku dnešnému dňu dostatočne osvedčené, že navštevovanie školy vo A. spôsobuje maloletému problémy a je mu viac na ujmu - prvé poznámky, obrovská škola, kolektív, ktorý mu nevyhovuje, je z rozvrátenej rodiny v striedavej starostlivosti, jeho správanie sa výrazne zhoršilo, vyhadzuje desiatu von oknom, pobil sa v škole, atď. Menší kolektív rodinného typu a individuálny prístup, ktorý Súkromná bulharská škola ponúka, hodnotí matka pre neho ako rodič, ktorý od narodenia s ním strávil najviac času a pozná ho, za vhodnejšie a prínosnejšie prostredie, kde sa aj viac ukladá a bude sa cítiť komfortnejšie. Súkromná

bulharská základná škola a gymnázium N. E. A. E., na ktorú bol maloletý právoplatne prijatý ešte dňa 14.12.2021, považuje matka za omnoho kvalitnejšiu ZŠ, vhodnejšiu pre maloletého, reflektujúc lepšie jeho intelektuálne aj osobnostné črty a prvky, hlavne kvôli nízko početným triedam a individuálnejšiemu (nie hromadnému) spôsobu vzdelávania.

V ďalšom matka namietala, že z ustanovení školského zákona platného do 31.12.2021 nevyplývala povinnosť vyžadovať súhlas oboch rodičov k žiadosti o prijatie žiaka do základnej školy, nakoľko školský zákon používal pojem „zákonný zástupca“ v jednotnom čísle, právoplatné rozhodnutie školy o prijatí maloletého však súd odmietol akceptovať. Matka žiadala odvolací súd, aby toto rozhodnutie o prijatí na bulharskú základnú školu bral v úvahu ako riadne zákonné a právoplatné. Prvostupňový súd mal povinnosť sa rozhodnutím o prijatí zaoberať a brať do úvahy všetky existujúce možnosti v čase rozhodovania, a teda aj bulharskú základnú školu.

Podľa matky súd odôvodnil svoje rozhodnutie odvolávaním sa na údajne nevykonateľný petit vo veci iného konania - podávania prihlášok na ZŠ. V spomínanej veci súd prvej inštancie rozsudok k nahradeniu súhlasu k podávaniu prihlášok odôvodnil len jednou vetou, že pri rozhodovaní súd ponechal slobodný výber základnej školy na rodičov a udelil súhlas na všetky základné školy, ktoré rodičia vybrali a súčasne spĺňali charakter vykonateľného petitu. Takýmto rozhodnutím a zároveň nedostatočným odôvodnením vniesol súd do celého procesu podávania prihlášok neprimeranú neistotu a chaos, a keďže bolo evidentné, že Krajský súd v Bratislave vo veci nerozhodne včas, t. j. do konečného termínu podávania prihlášok (30.04.), bola matka nútená, z dôvodu administratívnej istoty prijímania žiakov na povinné školské vzdelávanie, konať tak, ako konala v apríli 2022.

Pokiaľ súd uvádzal, že otec upravil na pojednávaní svoj petit, opomenul podotknúť, že tak urobil prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorá je advokátkou a osobou s právnym vzdelaním, narozdiel od matky, pre ktorú prílišné, komplikované vyjadrenia súdu boli ako pre bežného človeka bez právneho zastúpenia a právneho vzdelania nedostatočne zrozumiteľné. A teda, súd matku mal konkrétne poučiť, ako treba opravu vykonať, čo neurobil, a svoje poučenie formulovať spôsobom, ktorý je zrozumiteľný bežnému občanovi a ktorý zodpovedá základným pravidlám jasného vyjadrovania. Namiesto toho ju súd tlačil do uvedenia len jednej školy a nejasne požadoval od nej zmenu, ktorej ani neporozumela. Každopádne presné názvy a lokalizáciu škôl špecifikovala v samotných podaniach a teda boli konkretizované, o čom svedčí aj odôvodnenie, v ktorom súd jasne názvovo konkretizuje ňou uvádzané školy, a teda súdu nič nebránilo ich všetky vo výroku uviesť, nakoľko tak urobil v prípade otcom navrhovaných škôl, ktoré všetky prijal do svojho výroku.

Matka zastáva názor, že formálnym posudzovaním petitu sa jej odňalo právo na súdnu ochranu. Matkou predložené podania a navrhovaný petit obsahoval všetky potrebné informácie na to, aby súd mohol sformulovať petit v súlade so zákonom tak, aby bol naplnený účel konania, no napriek tomu tak neurobil, ale zároveň na druhej strane súd nemal problém v časti jej prvej vety petitu túto naformulovať podľa seba. A preto neprimeraný formalizmus pri posudzovaní jej úkonov a prílišný tlak zo strany súdu na dopĺňanie takých náležitostí, ktoré nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie je v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Iba súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia, prípadným návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia, pritom nie je viazaný. Pri formulácii výroku rozhodnutia súd musí dbať, aby vyjadroval (z obsahového hľadiska) to, čoho sa žalobca skutočne domáhal (NS SR, sp. zn. 5 Cdo 254/2009).

Namietala, že súd oprel svoje rozhodnutie o strohé nerešpektovanie zákona, pričom Okresný súd Bratislava II opomína všetky matkou tvrdené a dôkazmi podložené vážne nerešpektovanie rodičovských práv otcom, na ktoré matka poukazovala nielen tu, ale aj v ďalších konaniach vo veciach maloletého, ktoré otec neustále vyvoláva. Poukazovala na incident zo dňa 23.06.2020, kedy došlo v materskej škole k úrazu s následkom vybitia dvoch zubov, z materskej školy volali matke, lebo maloletý plakal a domáhal sa mamičky. Chcela ísť po neho a utíšiť ho, ale keďže ten deň mal starostlivosť otec, informovala o tom otca SMS-kou. S ohľadom na už mnohé skúsenosti z konania otca, sa bála ísť za maloletým do materskej školy, aby na ňu otec zas nepodal trestné oznámenie na políciu a pred očami ich syna ju odtiaľ nevyhadzoval. SMS správou mu oznámila, že sa stal incident v materskej škole a ihneď chcela ísť po dieťa, otec však napísal, že nie. Do SMS mu výslovne napísala, že chce byť na všetkých vyšetreniach a že chce vidieť fotku A. po úraze. Otec jej dal vedieť iba, že o 17 hod. ide k zubárovi a ďalej prestal komunikovať na ďalších viac ako 8 hodín.

Zápis maloletého do matkou navrhovanej školy považuje za súladný so záujmom dieťaťa, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že výchovno-vzdelávací proces v súkromnej základnej škole sa vyznačuje väčšou mierou prispôsobenia sa deťom so špecifickými potrebami, individuálnym prístupom k žiakom a menším počtom žiakov v triedach, než je tomu v štátnych základných školách, a túto školu treba vnímať ako školu s rozšíreným jazykovým vzdelávaním, čo nie je predsa na ujmu, ale je pridanou hodnotou. Otec

netvrdí pravdu, že ani jeden z rodičov nemá zázemie s Bulharskom, nakoľko matka s maloletým ho majú už roky vybudovaný a súdu už aj obšírne vysvetľovala na pojednávaní, aký blízky a intenzívny. Na základe vyššie uvedeného matka žiadala odvolací súd, aby zmenil napadnuté rozhodnutie vo výroku I., II. a IV. tak, že návrhu matky vyhovie a udelí jej súhlas za otca C. A. B., na nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku na Súkromnej bulharskej základnej škole a gymnáziu N. E. na O. XXXX, E.; návrh otca zamietne; a určí predbežnú vykonateľnosť rozsudku doručením. Súčasne žiadala aj o zrušenie rozhodnutia Okresného súdu Bratislava II, ktorým súd predbežne nariadil nástup maloletého na ZŠ G. - uznesenie č .k. 11P/123/2022-58 zo dňa 14.07.2022 v spojení so zmeňujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/305/2022-90 zo dňa 20.10.2022.

6. K odvolaniu matky sa vyjadril Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, ktorý uviedol, že sa v plnom rozsahu pridržiavajú vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní konanom v predmetnej veci na Okresnom súde Bratislava II dňa 17.01.2023, kde navrhovali návrh matky zamietnuť a súhlasili, aby maloletý navštevoval spádovú školu ZŠ G..

7. K odvolaniu matky podal vyjadrenie aj otec, ktorý uvádzal, že sa plne stotožňuje s názorom Okresného súdu Bratislava II, že maloletý bol lege artis prijatý iba na jednu jedinú základnú školu, a to na G. H. A. E., a preto nebolo možné rozhodovať o nástupe na inú základnú školu, lebo iná alternatíva ani neexistovala. Opakovane vo svojich podaniach tvrdil, že správanie matky považuje za iracionálne, nezohľadňujúce záujmy maloletého. Matka s otcom nekomunikovala, na jeho žiadosti o udelenie súhlasu s nástupom do tejto základnej školy vôbec nereagovala a už vôbec neuvádzala, že by bol maloletý prijatý na nejakú inú základnú školu a domáhala sa jeho nástupu tam. Preto bol otec nútený sa opäť obrátiť na Okresný súd Bratislava II a podať návrh na nahradenie súhlasu matky s nástupom do základnej školy, ako aj návrh na vydanie neodkladného opatrenia, keďže maloletý musel od 01.09.2022 nastúpiť na povinnú školskú dochádzku.

Poukazoval na to, že matka maloletého vo svojom odvolaní polemizuje s právnym názorom okresného súdu, keď tvrdí, že súd mal prihliadať aj na rozhodnutie Súkromnej základnej bulharskej školy a gymnázia N. E., O. X, E., o prijatí maloletého A. na školu, kde síce podala prihlášku len matka maloletého bez súhlasu otca, ktorého súhlas nebol ani nahradený súdnym rozhodnutím, avšak podľa názoru matky nebol takýto súhlas otca potrebný, keďže ho zákon č. 245/2008 Z. z. školský zákon v znení účinnom do 31.12.2021 ani nepožadoval. S týmto názorom nesúhlasil Okresný súd Bratislava II v napadnutom rozsudku, s ktorého odôvodnením sa otec v plnom rozsahu stotožňuje. Je pravdou, že matka na pojednávaní dňa 08.11.2022 doručila súdu krátkou cestou rozhodnutie o prijatí maloletého na Súkromnú základnú bulharskú školu a gymnázium N. E. a zároveň žiadala nahradiť súhlas otca na nástup maloletého na povinnú školskú dochádzku od 08.11.2022 na tejto škole. O podanej prihláške však otec nemal žiadnu vedomosť. Jeho súhlas nebol nahradený ani rozhodnutím súdu. Otec nemal vedomosť o jej zámere podať prihlášku na túto základnú školu, nie to ešte o samotnom rozhodnutí, ktoré mu ako zákonnému zástupcovi mala škola povinnosť doručiť. Rozhodne nemôže súhlasiť s právnym názorom matky, že nebol potrebný na podanie prihlášky na základnú školu otcov súhlas, pretože to nevyplývalo z ustanovení školského zákona platného do 31.12.2021.

Otec ďalej k tvrdeniu matky, že súd pri nahradení súhlasu na nástup na povinnú školskú dochádzku na ZŠ nezohľadnil skutočnosť, že matka bude nútená maloletého vozit' do školy približne 15 km, čo pre ňu predstavuje ukrátenie času o 1-2 hodiny, ktoré by mohla stráviť so svojim synom a zvýšenie jej výdavkov o 100 eur mesačne, uvádzal, že on si prešiel túto trasu v rannej špičke a zistil, že z M. (B.) do A. (G.) najkratšia trasa (12 km) trvá 13 minút, tá najdlhšia 18 minút. Nie je teda pravdou, že by mal maloletý dennodenne stráviť cestovaním do/z školy vyše hodinovú trasu a byť ukrátený o čas strávený s matkou, či na krúžkoch. Podľa neho sa maloletý na školu nikdy nestražoval, vyzerá spokojne, v triede má vytvorené priateľské vzťahy so spolužiakmi. Zmenou školy by bol vytrhnutý z prostredia, na ktoré si ako prvák musel zvykať a kde už má vytvorené aj dobré vzťahy so spolužiakmi. Nehovoriac o tom, že maloletý neovláda azbuku ani bulharský jazyk. Otec má preto za to, že v súčasnosti tu nie sú žiadne dôvody, či už študijné, kariérne, rodinné, ktoré by zdôvodňovali, prečo matka neustále trvá na nástupe na základnú školu tak, ako uvádza vo svojom odvolaní a chce, aby maloletý nastúpil na bulharskú základnú školu, kde by mal vyučovací jazyk bulharský.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti otec navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil.

8. K vyjadreniu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava podala vyjadrenie matka, podľa ktorej si kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení protirečí, čím vnáša do svojho rozhodnutia nehodnovernosť.

Vyhlásenie kolízneho opatrovníka aj v závere vyjadrenia sa prieči a nezakladá na pravde, pretože ZŠ G. nie je spádovou školou v nijakom prípade. V prípade M. (bydlisko u matky) je spádovou ZŠ - Základná škola M. X, E. – M., a v prípade A. (bydlisko u otca) je ňou ZŠ G., čo taktiež vyplýva z pridružených spisov, resp. konaní. Matka súdu už vyvrátila opieranie rozhodnutia o spádovosť a predložila dôkaz, že pre ulicu F. je spádovou základnou školou ZŠ G., na ktorú maloletý prijatý nebol. ZŠ G. nie je spádovou školou ani pre adresu F. X, kde pobyva dieťa, kým je u otca a aj napriek tejto skutočnosti a faktom kolízny opatrovník súhlasí a podporuje návrh otca, aby maloletý navštevoval ZŠ G. XX A. A., nepravdivo ju pomenúva ako spádovú školu, pričom tomu to tak vôbec nie je.

Matka namietala, okrem iného, že sám kolízny opatrovník disponuje kompletnou e-mailovou komunikáciou medzi ňou a otcom, ktorá prebiehala v predmetnej veci, pred podaním návrhu otcom na súd, z ktorej je evidentné, že je to práve otec, kto nedisponuje schopnosťou dohody s druhým rodičom - po celý čas navrhuje len jednu jedinú ZŠ, a to práve ZŠ G., a nejaví záujem o hľadanie kompromisnej cesty, pričom jasne z komunikácie vyplýva, že jeho schopnosť a ochota dohodnúť sa s druhým rodičom je nulová. S otcom sa na mediácii v roku 2018 spoločne dohodli na mestskej časti, konkrétne L. C., ako ťažisko sociálneho prostredia a aktivít maloletého, už z dôvodu menovaného aj kolíznu opatrovníčkou, a to aby dieťa trávilo čo najmenej času cestovaním. Matka uvádzala, že otec naďalej neakceptuje jej rolu matky, či skutočnosť, že maloletý je v starostlivosti oboch rodičov 50:50, má dve bydliská a domácnosti i režim, čo je nutné zladiť a eliminovať stres a zmätenosť dieťaťa. Obe školy, ktoré vo svojom pôvodnom petite navrhoval otec, patria v Bratislavskom kraji za posledné roky medzi tie najhoršie, percento žiakov pochádza dokonca zo sociálne znevýhodneného prostredia, čo môže negatívne ovplyvniť aj ostatných žiakov, v rámci rozdielu oproti národnému priemeru už dlhodobo vykazujú priemernú úspešnosť nižšiu, ako je samotný národný priemer, otcom vnímané výhody nemožno považovať za smerodajné, za primárne kardinálne, nakoľko prevažná väčšina ZŠ v E. poskytuje rovnaké možnosti a viac.

Matka v ďalšom poukazovala na skutočnosť, že keď sa mediátorke podarilo dopracovať na strane otca k inej možnosti, pridal síce školy, ale výlučne také, ktoré sú na konci J., priamo na hranici s A. - cca 4 min. cesty od jeho domu. Tak matka navrhla ako kompromis urobiť priesečník m. č. L. C. P. J., s tým, aby sa jednalo o lokalitu – koniec L. C., v začiatku J., tento návrh bol zmetený zo stola a po krátkej prestávke, keď sa vrátila z toalety, otec výber J. preškrtol a vrátil sa k pôvodnému návrhu a to školy výlučne vo A., tam už mediátorka nevidela potenciál a následne mediáciu ukončila. Je to teda práve otec, kto sa riadil výlučne len uspokojením seba, geografickým umiestnením a nič iné ho nezaujímalo, na nič iné sa nezamerl - ani na referencie škôl, ani na výsledky v národnom testovaní piatakov a deviatakov, či všeobecné hodnotenia škôl a dobré meno, prístup učiteľov, dostupnosť, atď. a v neposlednom rade ani na vôľu maloletého, jeho názor, dobro a najlepší záujem.

Pri zabezpečovaní povinnej školskej dochádzky bude matka zohrávať rovnocennú úlohu a keďže žije sama a vychováva maloletého samostatne, je podľa nej potrebné, aby bol aj tento faktor pri rozhodovaní súdu zohľadnený. Namietala preto, že pri určení ZŠ vo A. nemá šancu stíhať nástup do práce najneskôr do 8:30 hod. a odpracovať povinných 7,5 hod. pracovnej doby, čím je ohrozené jej zamestnanie a jej vyživovacia povinnosť voči maloletému. Otec dlhodobo pracuje v nadštandardne platenom IT sektore. Z otcom predložených dôkazov súdu je faktom, že tento dokonca nadobudol status podnikateľa a nemá fixnú pracovnú dobu a teda svoj pracovný čas si riadi a prispôsobuje sám - má väčšiu flexibilitu, môže si vhodne logisticky nastaviť a zabezpečiť presun zo/do ZŠ na čas, kedy je menej kolón. V prípade kolízneho opatrovníka matka vyjadrovala obavu, že maloletého vôbec nepozná, spis vo svojich vzájomných súvislostiach riadne nepozná a záujem dieťaťa nehľadal vôbec. A tak bez hodnovernej relevantnej argumentácie sa kolízny opatrovník stotožňuje s výrokom súdu a tým aj s návrhom otca, pričom neberie do úvahy návrhy matky a ani jej možnosti, dokonca neprihliada ani na najlepší záujem dieťaťa, ktorý by mal hájiť, a prikláňa sa k základnej škole vo A., čím ukracuje maloleté dieťa o signifikantný plnohodnotný čas strávený s matkou.

Odvolateľka navrhovala, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a udelil jej súhlas za otca C. A. B. na nástup maloletého A. B. na povinnú školskú dochádzku na Súkromnej bulharskej základnej škole a gymnáziu N. E. na O. XXXX, E., a aby určil predbežnú vykonateľnosť rozsudku doručením.

9. Aj k vyjadreniu otca podala matka písomné vyjadrenie, v ktorom uvádzala, že rozhodnutie o umiestnení maloletého práve na ZŠ v L. C., kde má aj väzby a kamarátov a bol na takéto dochádzanie zvyknutý, považuje za racionálne, v súlade so záujmom a prospechom pre maloletého. Na L. C. sa už s otcom po zdĺhavých mediáciách konečne dohodli ako na kompromise a je to práve otec, kto uvedené ignoruje a vzájomnú dohodu bez ďalšieho porušil.

Matka si stojí za svojím tvrdením, že maloletý bol právoplatne prijatý aj na BSU O. - M., ešte v decembri 2021, a teda prijatie na túto ZŠ je potrebné súdom brať do úvahy a prihliadať na ňu, nakoľko súd v tomto konaní nemá právomoc posudzovať uvedené rozhodnutie o prijatí, o ňom by bolo rozhodované len na základe odvolania otca v rámci správneho konania, resp. správneho súdnictva, no k tomuto kroku otec nepristúpil, aj napriek tomu, že o prijatí sa údajne dozvedel až na pojednávaní v 11/2022 a mohol sa odvolať v zákonnej lehote 2 mesiace odo dňa, od kedy sa o tejto skutočnosti dozvedel, a teda od 11/2022 bez ohľadu na to, že mu rozhodnutie údajne doručené nebolo. Otec dokonca sám na pojednávaní povedal, že s BSU intenzívne komunikoval a kontaktoval ich. A teda podľa názoru matky okresný súd v tomto konaní nemá právomoc posudzovať právoplatnosť a zákonnosť matkou predloženého rozhodnutia E. ZŠ o prijatí maloletého.

Matka v ďalšom uvádzala, že otec nedokáže hľadať riešenia v prospech maloletého s ohľadom aj na jej možnosti a jeho kompromisný potenciál pri hľadaní akéhokoľvek riešenia ohľadom maloletého je absolútne nulový, či už mimo súdu, alebo počas konaní/mediácie. V každom jednom konaní podanom otcom je to práve on, kto sleduje výlučne svoj vlastný osobný prospech či výhody, pričom neberie ohľad ani na dieťa, ani na matku, a vždy trvá na tom, aby bolo po jeho a bez kompromisu. Matka namieta, že konajúci súd až okato rozhoduje vždy v prospech otca, akceptuje jeho návrhy v celku, pričom neskúma súvislosti a matkine návrhy či návrhy na dokazovanie zamietá, argumenty neberie už vôbec a ešte ju aj napomína, avšak keď rovnakú vec urobí otec, súd to ponechá bez povšimnutia, bez napomenutia, bez toho, aby to šlo na jeho úkor pri rozhodovaní a jeho nedostatky prehliada. Matka má za to, že otec sa stavia do pozície preferenčného a jediného rodiča, ktorý je nenahraditeľný. A hoci sa s otcom ešte na mediácii dohodli, v čase zmeny materskej školy (MŠ) opäť otcom vyvolanej, na mestskej časti L. C., ako ťažiskovom sociálnom prostredí pre maloletého, aj z dôvodov menovaných následne i kolíznou opatrovníčkou, a to aby dieťa trávilo čo najmenej času cestovaním, bol to práve otec, ktorý túto dohodu bez predchádzajúceho porušil a odignoroval pri navrhovaní základnej školy. Otec práve naopak, vyberal školu výlučne vo A., kde dieťa nemalo žiadne sociálne väzby, zázemie, či kamarátov, nakoľko škôlku absolvovalo v M. a následne v L. C.. Podľa matky sa maloletý ani po 7 mesiacoch necíti v tejto škole etablovaný, nie je pravdou, že by tu bol šťastný a mal vytvorené údajné silné spoločenské väzby. Maloletý sa matke často zdôveruje s týmito jeho pocitmi a popisuje jej rôzne situácie z jeho dní trávených v tejto škole a nie sú vôbec pozitívne. Ide o rôzne situácie, či už z triedy, alebo zo školy, hlavne počas veľkých prestávok, ktoré nenasvedčujú tomu, že je v tejto škole spokojný a šťastný, či mal nejaké kamarátske väzby, nie veľmi sa mu tu páči a ani vo svojej triede sa necíti úplne komfortne. Niekoľkokrát spomenul, že sa mu spolužiaci smejú, vysmieávajú, ukazujú mu rôzne hanlivé gestá, vyčleňujú ho a nechcú sa s ním hrať, dokonca ho posielajú preč.

Otec sa v závere svojho vyjadrenia opäť vracal k otázke časového horizontu a kilometrov cestovania zo/do ZŠ, ktoré matka predložením máp - dôkazov vyvrátila už v konaní o návrhu otca na neodkladné opatrenie v mesiaci 11,12/2021, ale aj na pojednávaní, kde vyvrátila tieto doslova časové nezmysly otca, ktoré si umelo a účelovo vytvoril a z ktorých je dokonca zjavný aj čas a dátum vyhotovenia, ktoré neodzrkadľujú reálnu premávku v čase školského roka. Podľa matky by jazyková škola pre maloletého bola aj prirodzenejšia, keďže ju pozná od malička, prispôsobená jeho potrebám a intelektu, výchovno-vzdelávací proces v súkromnej základnej škole sa vyznačuje všeobecne väčšou mierou prispôsobenia sa deťom, individuálnym prístupom k žiakom a menším počtom žiakov v triedach, než je tomu v štátnych základných školách, čo sa aktuálne aj ukazuje pre maloletého ako vhodnejšie, než veľká trieda či škola a túto školu treba vnímať ako školu s rozšíreným jazykovým vzdelávaním, čo nie je predsa na ujmu, ale je pridanou hodnotou.

10. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné a je namieste rozsudok v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

11. Podľa § 35 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vysťahovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení

súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. (Civilný mimosporový poriadok, CMP), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 220 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. (Civilný sporový poriadok, CSP), v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Odvolací súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, v rozpore s právnym názorom odvolateľky, zistil, že súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ich logickým významom, na vec správne aplikoval príslušné ustanovenia zákona a jeho rozhodnutie obsahuje všetky procesným predpisom vyžadované náležitosti, vrátane jasného a zrozumiteľného vysvetlenia postupu a úvah súdu pri vyhodnotení dôkazov i právneho posúdenia veci.

13. V súvislosti s námietkou odvolateľky týkajúcou sa obsahových nedostatkov rozhodnutia možno konštatovať, že podľa ustálenej súdnej praxe i právnej teórie z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania., tak, ako to podľa zistenia odvolacieho súdu v danom prípade urobil súd prvého stupňa.

14. Súd prvého stupňa neodôvodnil svoje, vo vzťahu k protinávru matky zamietavé rozhodnutie nevykonateľným petitom jej návrhu vo veci iného konania týkajúceho sa podávania prihlášok na zápis do základnej školy, ako to tvrdila odvolateľka, ale v súlade so skutočnosťou konštatoval, že sa matka v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/172/2021 nahradenia súhlasu otca so zápisom maloletého do bulharskej základnej školy nedomáhala, hoci sa nahradenia tohto súhlasu domáhala vo vzťahu k zápisom do iných škôl, a túto školu, podľa súdu prvého stupňa nepochopiteľne, nespomenula ani v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia vedenom pod sp. zn. 11P/123/2022, v ktorom podávala rozsiahle odvolanie a ktoré sa týkalo práve nástupu maloletého do školy preferovanej otcom.

15. Skutočnosť, že podľa predložených dokladov matka maloletého už v čase rozhodovania súdu vo vyššie uvedených veciach mala disponovať rozhodnutím Súkromnej bulharskej základnej školy a gymnázia N. E. zo dňa 14.12.2021 o prijatí maloletého A. na základné vzdelávanie na tejto škole s nástupom od 02.09.2022 a že, napriek tomu a nástupu maloletého do základnej školy na G. H. A. E. dňom 05.09.2022, záujem na nástupe maloletého na bulharskú základnú školu oznámila súdu až dňa 08.11.2022, vzbudzuje podľa odvolacieho súdu dôvodné pochybnosti nie len o spôsobe prijatia maloletého na bulharskú základnú školu, ale aj o pravdivosti tvrdení matky o kvalitách tejto školy a o tom, že štúdium na nej najlepšie napĺňa záujmy maloletého. Je potrebné pritom vychádzať z logického predpokladu, že pokiaľ by maloletý už v decembri 2021 bol prijatý na tak kvalitnú základnú školu vyhovujúcu podľa tvrdenia matky jeho záujmom, bolo by prvoradou snahou matky súd rozhodujúci vo veci nezhody rodičov o školskej dochádzke dieťaťa o takejto okolnosti informovať. Nezrovnalosti z toho vyplývajúce matka súdu doposiaľ žiadnym spôsobom nevysvetlila.

16. Súd prvého stupňa neposudzoval rozhodnutie o prijatí maloletého na bulharskú základnú školu nad rámec svojej kompetencie ako rozhodnutie správneho orgánu z pohľadu správneho práva, ako to v odvolaní naznačovala matka maloletého, a jeho záver o tom, že maloletý bol v súlade so zákonom prijatý iba na ZŠ G. XX, E., vychádza z hodnotenia postupu matky, ktorá žiadosť o zápis maloletého do bulharskej základnej školy v rozpore s ustanovením § 35 Zákona o rodine podala bez vedomosti a súhlasu otca i bez rozhodnutia súdu.

Dôvody takéhoto hodnotenia, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, súd prvého stupňa dostatočne zrozumiteľne vysvetlil v bodoch 26 až 30 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, preto ich nie je potrebné opakovať na tomto mieste.

17. V neposlednom rade, argumentácia vzdialenosťou maloletým v súčasnosti navštevovanej školy od bydliska matky (cca 12-13 km) a s tým súvisiacou časovou stratou na ceste či zvýšenými nákladmi na pohonné hmoty je argumentáciou zohľadňujúcou primárne záujmy matky, nie maloletého, pre ktorého by pri striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov ani prípadná zmena školy podľa návrhu matky v mesačnom súčte zrejme nepriniesla žiadnu alebo z hľadiska rozhodovania o predmete tohto konania zásadnejšiu časovú úsporu.

18. Pokiaľ súd za takýchto okolností prípadu, s poukazom na správu základnej školy, ktorú maloletý v čase rozhodovania už navštevoval a podľa ktorej sa mu na škole darí, vyhovel návrhu otca bez posudzovania argumentácie rodičov vo vzťahu k hodnoteniam základných škôl, rozhodol vecne správne aj podľa odvolacieho súdu, ktorý nezistil dôvod pre prijatie záveru o tom, že by pokračovanie maloletého vo vzdelávaní na doterajšej základnej škole (navštevovanej od počiatku školského roka 2022/2023) bolo pre neho nevhodným, resp. že by vhodnejším a súladnejším so záujmami maloletého malo byť navštevovanie základnej školy s vyučovacím jazykom bulharským, ku ktorému ani jeho rodičia nemajú žiaden vzťah, s výnimkou vzťahu vyplývajúceho z tvrdenia matky, že do Bulharska, kde jej známi vlastní nehnuteľnosť, chodí s maloletým na dovolenky.

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho odvolaní napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

20. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 52 CMP.

21. Toto rozhodnutie bolo senátom odvolacieho súdu prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).